

1838

N° 38.

Løverdagen

den 3^{die} Marts.

Den til Forsendelse
Kongelig allernaadigst

med Brevposterne
allene privilegerede

Aarhuus Stifts = T i d e n d e.

Kedigeres og udgives 4 Gange ugentlig af Overkrigscommissair M. F. Elmquist.

Blandinger.

Det hører til Paris's seneste Bynnyheder, at den berømte Mds. Mars har endt sin theatraliske Bane med, paa sin tredsindstyveaarige Fødselsdag, at blive udpeben, fordi hun endnu torde vove, at optræde i en 16aarig Kofettes Rolle; og at den danske Minister, trods alle de Banskeligheder som Erkebispnen havde lagt i Veien for hans Giftermaal med en Katholikinde, Grevinde Jaines, har holdt sit Bryllup i Bellevue, under et andet Bispedømme; og endelig: et Bal i Thuillerierne, som har været bivaanet af 3000 Personer.

Bemeldte Bal, der gaves i Hertugen af Orleans's Gemakker, var overmaade glimrende. Alle de opvartende Lakajer vare i fuldt Hofkostume, med Kjoler af violet Fløiel, foret med hvidt Atlas, med Guldbroderie, Kniplingsmanchetter ic. Musikanterne bare en Uniform af grønt Fløiel. Dandsesalen var heel beflædt med carmoisinrødt Fløiel, med et Draperie, mellem forgyldte Pile, der forestillede Palmetræer. Blandt Damerne udmærkede sig Grevinde S. ved en ganske egen Hovedpynt: en tyk Krands af grønt Skovmoos, hvorfra der blinkede store Dugdraaber, og disse vare lutter Diamanter.

Det er nu den høieste Mode i Paris at gifte sig. Der havde i den sidste Maaned været flere Bryllupper end ellers i et heelt Aar, og henved 1200 vare anmeldte for den næste Maaned. Derimod læses fra Paris de gruelige Død: „I Winter er Belgjørenhed ikke Mode!“

Ogsaa er det nu høieste Mode i Paris at være brystsyg. Istedetfor at man, i fordums Tider, naar man havde ondt for Brystet, bar det med stille Naalmodighed, affectere nu de unge franske Herrer, at lide af Brystsyge, i den Formening, at de, ved at bære en farlig Lidelse tilskue, maa forekomme Damerne ret interessante. Der er allerede under Pressen en Lærebog, hvori den Kunst afhandles, at „høste med Gratie og at hærte med Anstand.“

I Liverpool lever en Hr. Arthur Collard, 79 Aar gammel, som har havt nitten Koner og har 36 levende Børn. Samme Mand havde nylig bekendtgjort, hvorlunde han, eftersom der uden Giftermaal ikke var nogen Lykke paa Jorden, inden en Maaned agtede at tage sig den tyvende Kone.

Langsmed Rhinen mylrer det i denne Tid af vilde Svaner. Nogle har man fanget levende, og det endog af de saakaldte Syngesvaner, af 4 F. og 6 a 7 F. Længde. Hift og her vrimler det ogsaa af Røvsugle, som formedelst den strange Kulde ere flygtede bort fra Bjergene.

I Pruntrut (Bern) feirede man nylig et eget Slags Fest, nemlig til Ære for Kartoflerne, de Fatiges Brød. Maaltidet bestod fra Suppen til Desserthen af Kartofler, tillavet paa alle mulige Maader. Schweizerne ere som bekendt de største Kartoffelspisere næstefter Irlanderne.

I Canton Bern har man, ifølge en Regerings-Beslutning, paa eengang ophævet over 1,000 Brændevinskipper, og under strengeste Straf forbuden at sælge Brændeviin til Børn og unge Folk. Men Drikfeldigheden maa ogsaa være gaaet vidt der, thi en Berner Læge, Dr. Lehmann, paastaar: at en Fjerdepart af de vorne Mennesker, som aarlig døe, salde som dens Offere.

I Tillau, i Regeringsdistrictet Danzig, døde for nogle Uger siden en Mand ved Navn Andreas Kamin, i en Alder af 113 Aar. Han havde gjort Syvaarskrigen med i Regimentet „Belling“ og navnlig ogsaa bivaanet den Fægtning, hvori afdøde Blücher blev taget til Fange. Fem Gange var han gift, og med disse fem Koner havde han ialt havt 25 Børn, hvoraf dog ikke eet eneste overlever ham. Hans yngste Søn døde i en Alder af 70 Aar. Med Undtagelse af Hørelsen, der paa den senere Tid tabte sig noget, havde Andreas Kamin endnu alle sine Sandler usvækkede, og 6 Uger før sin Død gif han endnu halvanden Mill til Kirke.

De Bull har givet 4 Concerter i Königsberg. Bifaldet steg med hvert Nummer, Kunstneren foretog, og tilsidst blev han, trods sin Vagring, kronet paa Scenen.

Spontini har nys fuldendt sin store Opera: „Agnes von Hohenstaufen.“ Ved Proven foresaldt i Berlin et snurigt Optrin. Der forekommer nemlig nogle Børn i denne Opera. De gjorde deres Sager forkeert, og Spontini forlangte disse Børneroller givne af dem som havde givet dem ved den første Fremstilling af bemeldte Opera. „Det lader sig ikke gjøre, Hr. Musikdirecteur!“ svarte Regisseuren. „Hvad? Hvorfor lader det sig ikke gjøre?“ — „Fordi disse Børn næsten Alle ere gifte og hjemfarne.“ — Den første Halvdeel af Agnes von Hohenstaufen blev nemlig givet for fjorten Aar siden.

Til Foraaret, som man allevegne længes efter, vil Hamborg blive besøgt af nogle udmærkede Kunstnerselskaber: det Tournairiske Kunstberiderselskab, med 70 Heste og en Elephant som er 12 Fod høj; den berømte Liniedanser Kolter, der med sine to smukke Døtre spadserer paa et Boug og ned ad de høieste Kirketaarne; og endelig: Ukens berømte Menagerie af levende vilde Dyr.

Den høieste Gevinst i det Hamborgske Glaslotteries sidste Trækning: 10,000 Mk. Courant, er kommen til Stockholm. Den var deelt i 4 Qvartlodder, og tilfaldt saaledes fire forskjellige Personer.

I Halmstad ere henved 900 Dusin deels Silke-Halvsilke- og Bomulds-Tørklæder, deels Uld- og Bomulds-Schawler anholdte som befundne forsynede med falske Stempeler. I hvilken Anledning der spørges i et svensk Blad om „disse Stempeler skulde være af de i Klyn. fabrikerede?“

I Norge er aldeles afbrændt det lille Strandsted Imblandøen i Vigedals Præstegjeld. Alle otte Bygninger bleve lagte i Aske, og Gjesfigiveren saa forbrændt, at man tvivler om hans Liv.

Thormaldsen har skrevet til Conferentsraad Collin i Kjøbenhavn, at han med Glæde har modtaget Efterretningen om det kongl. Tilbud, at han kan afbenytte til sine Konstsagers Hidsendelse den Drlogsfregat, der til Foraaret skal afgaae til Middelhavet og anløbe Livorno. Han har allerede begyndt paa Indpakningen, og fortsætter den uafbrudt. Han forudlægger, at det allernaadigst tillades ham, selv at benytte Fregatten til sin endelige Hjemreise.

I Elmshorn er opbrændt en der hjemmehørende Grønlandsfarer „Stadt Altona.“ Formedeltst Kulden kunde Sprøiterne ikke bruges. Skibet brændte fra om Middagen indtil om Aftenen Kl. 10.

Fallitter i Hamborg. Paa een Dag (26de Febr.) have i Hamborg falleret: Joseph Heilbuth, Heinrich Stecker og Jean Philip Reinecke.

Dørste Dødsfald. Capt. Magnusen og Bogtrykker Sundersen paa Frederikshald. Rbm. Usmis Møller i Tronhem. Rbm. G. Rosin i Frederikstad. Tracteur Carstens i Christiania.

Til Hr. Major Niegels.

Henfigten med mit Inserat af 13de Decbr. f. A. var, foruden hvad derom i samme allerede er anmeldt, at vise den Partiskhed hvormed et vist Parti gaar tilværks, naar det gjelder at skaffe dets Marimer Jngdang. 1) Og vil De vide hvorfor jeg vedbliver at svare Dem, da tjener til behagelig Efterretning, at det er for at vise Publicum, hvoreledes en Kongl. Embedsmand, en Sør- og Landtrigscommisfair, Hr. Major Niegels, ikke undseer sig ved at forsvare en hvist vilkaarlig Handling. Thi gjør Y. Moses's Skavanke til Hornklost, Omhed i Foden eller hvad De lyster, Stutteri-Commissionen har handlet uforvarsligt i at erklære Y. Moses for stutteridugtig, uden at vise Publicum at den var værdig dertil. Den har derved givet et hvist forargeligt Exempel, som ikke kan andet end befæste den Troe hos saa Mange, at naar man har mægtige Patroner, kan man gjøre hvad man vil. Desuden kan en Hornklost være farlig nok, og i mine Tanker bør en Hingst med en saadan Feil aldrig bruges til Bedækning. En sund Hov er vistnok den vigtigste Fordring ved en Hest, thi kan en Hest ikke taale at træde paa Tønden, veed jeg sandeligen ikke, hvad alle dens øvrige Egenskaber kunne nytte den. — Men hermed ere vi endnu ikke til Ende, Deres Velbaarenhed! De taler om at Sandbruehed i Fremstillingen bør være enhver Rettankende hellig. Viser De en saadan Sandbruehed? Sidst fremkom De med den Usandhed, at jeg havde været opfordret til at fremkomme for Stutteri-Commissionen med mine Udsættelser ved Y. Moses! Denne Gang siger De at jeg saae ved Stutteribesigtelsen at Y. Moses var omfodet af en Hornklost. Utter en Usandhed! Thi jeg kom ikke Y. Moses saa nær Besigtelsesdagen, at jeg kunde bemærke saadanne Kariteter. Saaledes er det ogsaa en Usandhed, altsaa den 3die (!), at jeg har gjort Y. Moses's Omhed i den ene Forfod til spatlam. Jeg har den ene Gang spurgt om den var spatlam eller haltede af sin Spat, og den anden Gang om den haltede. Og til Dem, Hr. Major, har det staaet ved et med Bestemthed udtalt Nei, at vedde Deres Jndlings Gre. Men det har De ikke turdet. Derimod har De kun endnu mere blottet Y. Moses's svage Sider. De vil derfor undskyld, at jeg, saalænge man ikke maa faae at see hvoreledes Y. Moses traver, holder den mistænkt for at lamme af sin Spat, ligesom man nu i Følge Deres eget Udsagn, maa slutte sig til at den lammer af en Hornklost. — Betræffende de Modsigelser De bebrejder mig, mener jeg at det meget lader sig sammenrime, at Commissionen har anvendt en heel Time og mere paa Deliberationer, uden at have underkastet Y. Moses en tilstrækkelig offentlig Examination. Ja maaskee at første endog var en Følge af sidste. Deres Slutningsmaade halter derfor, om af Omhed i Foden eller Hjærnen, skal jeg lade uafgjort. Og naar De dertil siger, at man er vant at træffe mig i Modsigelser, maa jeg antage at De dermed sigter til at jeg har forandret Mening om Berelbruget, thi mener De Andet, vedder Dem fremkomme dermed. Jeg er opdraget ved Berelbruget. Intet Under derfor at jeg en Tidlang hylde de Grundsaetninger, hvorpaa samme beroeer. Men naar Erfaring senere har lært mig at Berelbrug ialmindelighed og især under nærværende Omstaendigheder ikke passer for os, 2) geraader det mig vist mere til Gre at erkjende min Bidsfarelse, end at vedblive haardnakket at paaastaae: at Sott er Hvidt, eller omvendt. Eller mener De, at jeg hellere maatte være vedbleven min første Mening, for at have den Gre at kaldes consequent? Men hvorfor siger De da, at jeg maa beklage, for sildig at være kommen til den Erkjendelse, at det er lettere at skrive over

1) Men hvorfor spørger De herom? I Deres Forrige viste De jo Bølleed.

2) Herom mere med det næste.